

opusdei.org

Já jsem taky byla v největším obyváků světa

18. května se v Madridu konalo blahořečení Guadalupe. Je to první laička z Opus Dei, která byla blahořečena. Na tuto slavnostní událost nás jela skupinka dvaceti děvčat z Prahy, Brna, Třebíče a Bratislavy.

28.06.2019

Čekala jsem, že to bude zajímavá a exotická cesta, protože jižní země

jsou velmi atraktivní, a také jsem si představovala, že to bude nejspíš něco na způsob pouti. Proč tedy nejít?

Že mi však těch pár dnů pomůže pochopit, že je možné spojit modlitbu se skvělou zábavou, to jsem nečekala. Můžu potvrdit, že to možné je.

Před pár měsíci mi Elizabeth, má učitelka angličtiny, která je z Opus Dei, vyprávěla o Guadalupe. Elizabeth je vystudovaná chemička a vyprávěla mi, že Guadalupe, která byla z Díla a založila první centrum Opus Dei v Mexiku, byla také chemička a že v květnu bude v Madridu blahořečena. Zeptala se mě, jestli nechci na blahořečení jet, a já řekla, že ano. Postupně se k nám pak přidalo ještě několik dalších lidí.

Během následujících měsíců jsme se všichni několikrát sešli, abychom

lépe poznali Guadalupin život.
Zaujala mě její „normálnost“.

Nadešel den naší cesty. Dorazili jsme do Madridu a první překvapení, s kterým jsme se setkali, bylo naše ubytování: byl to klub pro mladé lidi, kde nás nadšeně přivítali se spoustou českých a slovenských vlajek.

Když jsme se ubytovali, šli jsme se pomodlit k ostatkům budoucí blahoslavené Guadalupe a poprosili ji o spoustu milostí.

V den blahořečení jsme se vypravili do Palacio Vistalegre, kde jsme zjistili, že jsme dostali výborná místa blízko oltáře. Všude panovala slavnostní a nápadně mezinárodní atmosféra, protože tam byli lidé z celého světa: Afričané, Asiaté...

Napadlo mě, že žena, kvůli níž se to všechno dělo, může mně i mým kamarádkám hodně pomoci, a tak

jsem se k ní celou dobu s velkou vírou modlila.

Po blahořečení jsme se vrátili do „našeho“ madridského bytu, kde pro nás děvčata, která neměla to štěstí jako my a nedostala vstupenky, připravila slavnostní oběd. Nakonec každý dostal malý kaktus na památku toho, že Guadalupe začala s prací Opus Dei v zemi, odkud tyto rostliny pochází.

Následovalo rozjímání v češtině, což nám pomohlo lépe se zamyslet nad postavou Guadalupe. Kněz hovořil o perlovém náhrdelníku, který Guadalupe nosila, a řekl, že bychom měli Pánu darovat samé perly. Přišlo mi to jako dobrý nápad.

Znovu jsme se vrátili do Palacio Vistalegre, tentokrát na setkání s Otcem, prelátem Opus Dei. Měla jsem trochu obavy, že mu nebudu rozumět, a doufala jsem, že simultánní překlad do angličtiny (do

češtiny to samozřejmě nešlo) bude dobrý. Sotva by mě však napadlo, že se ocitnu na masovém setkání jedné velké rodiny. V poslední době jsem byla na různých hudebních koncertech, ale to, co jsem zažila ve Vistalegre, bylo stokrát lepší. Překlady jsem nakonec rozuměla dobře. Moderátor setkání řekl, že jsme tam všichni jakoby v tom největším obýváku světa, a já jsem ráda, že jsem tam mohla být také.

Oslavy pokračovaly a my jsme navštívily další klub pro mladé, kde před mnoha lety žila i samotná Guadalupe. Na oslavu jejího blahořečení se tam sešla děvčata z celého světa a všichni jsme vesele zpívali a tancovali dlouho do noci.

Následující den jsme šli znovu do Vistalegre, tentokrát na děkovnou mši. Za něco takového se přeci musí poděkovat!

Papež František nás v dopise, který napsal u příležitosti blahořečení Guadalupe, vyzval ke svatosti normálního života, jakým žila i Guadalupe. Pro takovou svatost jsem i já.

Guadalupe se stala mou kamarádkou a já ji teď prosím, aby mi pomáhala nejen v záležitostech běžného života, ale i při písémkách, kterých je teď na konci školního roku dost a dost.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/ja-jsem-taky-byla-v-nejvetsim-obyvaku-sveta/> (06.04.2026)